

Откжсна баба любиче,
що цъвна първо въ лехата,
и редъ по редомъ накичи
на ластовичкитѣ гнѣздата.

— Птиченца мои любими,
ластовички, малки душици!
По васъ тжгувахъ презъ зима
като за мои дечица!

Отъ кукуряка донесе
два стръка росни, зелени,
къмъ стрѣхата ги поднесе
и се провикна засмѣна:

Весели тука бждете,
гостенки мои крилати,
всичкото пролѣтно цвѣте
за васъ ще пазя въ лехата!

Весѣ Паспалеева

БЪЛГАРСКО ДЕТЕ

Гледамъ волно какъ растешъ —
синъ на Родината мила,
ти си българско дете,
ти си българската сила!

Днесъ до Охридъ синъ звѣни
твоя гласъ и призовава,
а Егейскитѣ вълни
носятъ българската слава!

Пѣй ти, българско дете,
пѣй, възпѣвай днесъ земята,
гдѣ се радвашъ и растешъ,
гдето грѣе свободата!

Гледамъ те сега, дете —
синъ на Родината мила
и азъ зная: съ тебъ расте
мощно българската сила!

Симеонъ Мариновъ